

INBILIK

Dec
2019

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 8 januari** år 2020 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Vi önskar att så många medlemmar som möjligt kommer på årsmötet. Förutom väl förberedda val m.m. så finns möjlighet för alla närvarande att ge synpunkter på genomförd verksamhet liksom ge förslag på förändringar, nya verksamheter m.m. under kommande år. Tag chansen att föra fram dina synpunkter vid det numera enda tillfället där styrelsen möter medlemmarna.

VÄLKOMNA !

Styrelsen för Forserums SOK

Till alla förtroendevalda i föreningen

För att underlätta valberedningens arbete så önskar vi få vetskap senast den 20 december om du önskar göra någon förändring av dina nuvarande uppdrag i föreningen!

Hör vi inget från dig så utgår vi från att du är villig att ställa upp även under nästa verksamhetsår.

Forserums SOK:s valberedning

May-Sofie Olsson – 070-239 08 50
Gullvi Henriksson – 073-144 14 41

Naturpasset 2019

Det finns helt klart en liten skara samhällsbor som varje år väntar på att klubbens arrangemang av Naturpasset ska återkomma. Naturpasset är det som tidigare kallades Trim. Det innebär att till forts eller cykel med hjälp av en karta hitta kontroller eller platser. Tidigare år var det en plåtbuk utsatt på platsen med en kontrollbokstav på att skriva av. De senaste åren har deltagarna i stället med sig ett fotoark och det gäller att identifiera den bild som är tagen på respektive plats. Dessutom är kontrollerna spridda på ett mycket större område som förutsätter att man helst cyklar.

Detta år var kontrollpunkterna valda norr om samhället från Lättarp-Boarp i öster, Ö Höreda-Bårarp i norr och Ebbarp-Stenslabo i väster. Totalt var det 32 platser att besöka. Vädret var väl mer växlande mot föregående års hetta och torka men innehöll många fina cykelkvällar. Försäljningsställena har blivit färre sedan Swedbank la ned sitt kontor för ett antal år sedan och består bara av Medborgarkontoret och Forserums Järnhandel. De anställda på Medborgarkontoret är dock mycket engagerade både vid försäljning och inlämning vilket de ansvariga i motionssektionen är mycket tacksamma för.

Man vet ju aldrig hur stor efterfrågan är så vi

trycket upp ett antal paket åt gången. Till slut så hade vi tryckt 90 omgångar kartor, bilder och PM varav vi sålda 75 st till slut. Alla hann inte göra så många skogsbesök som de tänkt sig och identifierat minst 25 platser eller glömde lämna in i tid. I vart fall så var det 46 bildark med markerade rätta svar samt innehavarnamn som lämnades in för dragning av slutvinster. Traditionenligt brukar första pris vara en cykelkorg fylld med matvaror och så även i år. Vinnare av denna blev Anna-Karin Ramde. Gratiss deltagande i höstens tipspromenader vanns av Lena Sundling-Fridell, Anita Karlsson, Ulla och Roland Sandahl, Bo Josefsson samt Ulf och Ulrika Pamqvist. Ett presentkort vanns av Vera Svensson.

Nästa år blir det Naturpass igen. För att bilderna ska överensstämma med den verklighet deltagarna möter så är korten redan tagna. Området blir mer nordöst ut sett från Forserum, ända upp till Barke-ryd. Så ni trogna deltagare kan se fram mot ännu ett år med kontrollsökande.

Avtal med kommunen

Klubben har under många år drivit sina anläggningar på förtroende och utan avtal. När Lottastugan köptes av kommunen och renoverades till Lillsjöstugan så skrevs ett avtal om upplåtelse av marken (som ägs kommunen) på 20 år. Efter att tiden gick ut så begärde ingen av parterna att avtalet skulle förlängas. Så vi har inte haft något avtal på länge som ger oss rätt att ha klubbstugan kvar. Vi har litat på kommunens intresse av att klubben finns och skapar verksamhet. Elljusspåret går delvis på kommunens mark och för detta har vi aldrig haft något avtal.

I samband med utbyggnad med villor i området uppmärksammade kommunen situationen och de kontaktade oss. Vi har förhandlat fram två avtal som gäller tio år och som sedan förlängs automatiskt om inte någon av parterna säger upp dem. Med ägarna av Snuggarps gård och Forserums Klockaregård,

vars marker resterande delar av elljusspåret går på, har vi också haft avtal men som gick ut för länge sedan. I samband med den tilltänkta renoveringen av elljusspåret för några år sedan påbörjades avtalsförslag från vår sida men det stannade av då projektet lades på is.

Veteran-VM juli 2019

2019 års veteran-VM i orientering arrangerades i Lettland. Skapligt nära så Ahnström, Olsson och Birgersson slog åter igen samman och anmälde sig till Per Nordahl (researrangör) för att åka med dit. Han

hade inga egna bussar till Stockholm så vi fick anlita Tallink Siljas anslutningsbussar. Det fick bli tåg till Jönköping för busspåstigning där för färd till Vårthamnen i Stockholm där vi klev ombord på MS Romantika för nattlig överfart till Riga. På land i Riga blev det buss 7 G för färd till tävlingscentralen där vi fick tävlingsmateriel, nummerlappar m.m. Vi åkte till en annan del av Riga där vi fick prova på karta och kontrollpunkter. Sen bar det av till Wellington Riga Hotell & Spa där vi skulle bo hela tiden. Bra och fina rum. Frukost ingick men middag åt vi på olika ställen, spännande med nya menyer varje kväll.

Lördag den 6:e sprang vi sprintkval. Startade i ett slumområde, dåliga hus, nedramlade staket m.m. för att sluta i en stor park. Det gick väl sådär. Vädret var vackert och soligt.

Söndag den 7:e var det sprintfinal i Rigas gamla centrum, kullerstengator, trånga smala gränder. Start 50 m från hotellentrén, smidigt! Inga missar men för dålig fart av H80:an. Fint väder på förmiddagen men på eftermiddagen blev det ett våldans åskväder, skyfall och hagel (det låg drivor här och var).

På måndagen var vi på provlopp, skaplig terräng, ungtallskog. Mycket gropar och småhöjder. På eftermiddagen var vi till Lettlands enda officiella kurort Jurmala med gamla fina trähus och 26 km lång sandstrand. Det var dock inte badväder utan regnigt och blåsig.

Tisdag 9:e började allvaret, kval till medelfinal i svår orienteringsterräng. Många missar och krockar hit och dit. Onsdag den 10:e var det final i medeldistans, inte så svårt och kuperat som skogskvalet. Det var det loppet som jag klarade bäst. Lugn och skön eftermiddag. Det behövdes för på kvällen hade Per sin egna bankett i Riga Latvian Society Big Hall, en gammal byggnad med 12 meters takhöjd. Pampigt värre och med god mat, spex- och sånguppträdande av Pers åtta reseledare. Som alltid var det livat och glatt på dessa

tillställningar.

Sedan den 11:e var det provlopp igen i platt och intetsägande terräng. Då var eftermiddagen bättre i en lika platt men häftig mosstrakt som hette Stora Kemerikärret där vi gick en spångad led ut på en jättestor myr med småsjöar utspridda. Då såg vi det enda vilda, en nyfiken rävinge.

På fredagen var det dags för långdistansfinal. Den gick ute vid Östersjökusten. Vägen till start gick i vattenbrynet men vi kom ju in i skogen. Det var ganska

storkuperad terräng med en del stigar. Det var inte så svårt som medeldistansfinalen. Eftersom vi inte skulle tillbaka till hotellet utan direkt till båten måste man tänka på bagagepackningen på morgonen. Även det löste vi och efter en natts båtresa och buss till Jönköping var vi åter hemma i ett vant hus och van säng.

Återigen en väl fungerande resa med många nya upplevelser och minnen på alla plan som vi kan glädja oss åt att få ha upplevt.

Mats Birgersson

OL-arrangemang under 2019

Orienteringssektionens verksamhet är i dag inte så omfattande. Den består nästan uteslutande i att hålla liv i kartan Jeppa Stall med uppdateringar samt att arrangera mindre tävlingar. Mindre kanske inte är helt rätt ord då vi under året har anordnat den När-tävling på Högländet (Högländs-OL) som hade flest deltagare och den veteran-OL-tävling som hade flest deltagare (förutom avslutningstävlingen som var kombinerad med middag och rådslag vilket lockar extra).

Det började med Högländs-OL med samling i grusgropen strax intill Eklöfs i Aplakulla i mitten av juli. Grusgrop är snart frågan om man kan kalla det. Inga större mängder grus har forslats bort de senaste

20 åren därifrån och allt mer börjar området att växa igen och därmed minskar parkeringsytan. Som arrangör vet man inte hur många deltagare som kommer och hur många bilar som behöver parkering. Med

hjälp av parkering på kanten på tillfartsvägen så blev det plats för alla. Det blev 192 deltagare denna gång och ca 80 bilar. Faktiskt den näst största Höglands-OL som vi arrangerat någonsin. Platsen är en bra utgångspunkt för orientering med bra orienteringsterräng med olika svårighetsgrad så fort man lämnar startpunkten nära TC. Av resultaten ser man ganska stor spridning tidsmässigt och med få som inte fullföljt vilket borde innebära givande banor. Det var en bister kväll för att vara högsommar, lite regn till och från och ca 12 grader, kallt för arrangörerna men utmärkt att springa orientering i.

Nästa tävling var pensionärsmästerskap för länet i slutet av augusti. Det är en liten tävling, så liten att den var inställd förra året p.g.a. för få deltagare. Den var dock ganska komplex. Det var två organisationer som genomför sina mästerskap samtidigt, PRO och SPF. Dessutom tävlade organisationerna mot varandra i en lagtävling. Båda bjöd in till 12 klasser men i verkligheten blev det bara åtta som fick deltagare. Inbjudan gick ut genom organisationerna till sina lokala föreningar. Tyvärr visade det sig att de därifrån var dåliga på att informera sina medlemmar om att tävlingen anordnades i Forserum. När anmälningstiden gick ut var bara 19 personer anmälda och frågan var om vi också skulle ställa in. Genom information och påverkan vid veteran-tävlingar samt utökad anmälningstid så fick vi till slut ihop 36 deltagare och med det körde vi. Sista veckan av augusti bjöd på högsommarväder och deltagarna sökte mer skugga än sol vid Lillsjöstugan där allt avgjordes. Trots ambitionen att ha lätta banor så blev de en utmaning för en del som kanske inte tävlar så mycket. Massor av medaljer delades dock ut av PRO:s representant och PRO besegrade SPF med liten marginal.

Sista arrangemanget för året var veteran-OL de första dagarna i oktober. Då har tävlingarna kommit in i en period då arrangören måste erbjuda varmdusch inomhus liksom helst också en varm lokal för efterföljande kulturkvart. Med 70-80 deltagare är Lillsjöstugans utrymmen i minsta laget. Vi kom snart på idén att vara på Trollevi som vi visste har bra utrymmen för dusch. Dessutom har idrottsplatsen fått en ny stor parkering vilket vi också behövde. Vidare hoppades vi på att det fanns ett större samlingsutrymme än i

Lillsjöstugan. Där hade vi fel upptäckte vi på besök. Beslutet blev då att vara utomhus med kulturkvarten eller vid dåligt väder ändå använda Lillsjöstugan till detta.

Tävlingdagen kom efter en kall natt med åtskilliga minusgrader men med en strålende sol hela dagen som snabbt gav värme på anläggningens södersida. Det visade sig vara omöjligt att få till en lämplig bana för klassen Kort-Lätt i skogen SO om Trollevi utan den fick förläggas till elljusspårsskogen. Då fick alla klasser börja sina banor där och sedan korsa Lillsjövägen och slutföras i terrängen öster om densamma. När deltagarna kom visade det sig att just den dagen, un-

der mer än ett år som parkeringen har hållit på att göras i ordning, så skulle de asfaltera där. Lösningen blev dock enkel genom par-

kering på osålda tomter på gårdet tvärs över. Där hade det också varit parkering några veckor innan i samband med Karsbo Cup i fotboll. Med lite sträckor fram och tillbaka så gick det att få ihop banor utan att deltagarna måste klättra upp till Namnbackshöjderna vilket säkert uppskattades av deltagarna. Det var ju bra att vi oroad oss för deltagarantalet för när vi summerade så fann vi att det var 93 löpare som kom till start, långt mer än de 60 vi hade förra året och nästan 10 mer än vad någon haft tidigare under året. Det kunde ju gjort att vi hade tryckt för lite kartor men vi hade tur med bedömningen av fördelningen av deltagare på de fyra banorna. På tre banor var fem kartor kvar och in den fjärde sex kartor! För den avslutande kulturkvarten samlades deltagarna på idrottsplatsens fantastiska och nu solbelysta inbyggda läktare. Martin Persson från Centrumkyrkan berättade om deras samarbete med en organisation i Rumänien. Den jobbar med målet att hjälpa främst romer att genom självhjälp bygga upp en vardag så att de kan ge sig själva och sina barn ett bättre liv. Efter det lämnade deltagarna oss för hemfärd med förhoppningsvis goda minnen av givande orientering och en underbar oktoberdag.

Kontakt med skolan igen

Rosenholmsskolan hade under många år tillbaka bedrivit orienteringsundervisning på gamla kartor som inte längre stämde med verkligheten så bra. Ingen hade dock försökt få till en förbättring genom att kontakta vår klubb för att få hjälp. I år kontaktade dock gymnastikläraren Tobias Blixt oss i frågan. Resultatet blev att skolgårdskartan, en enklare karta vid Vågfabriksdammen samt en ny version av en karta över Lillsjöskogen blev helt uppdaterade och överlämnades till skolan. Förhoppningsvis blir undervisningen framöver mer givande.

Skid- och skidskyttehistoria

Jag köpte boken Svenska Sportklassiker. Den beskriver i korta ordalag 1 000 kända och okända sportögonblick från 1912 fram till i dag. Jag har plockat fram några av dem som kan vara givande att känna till och begrunda beträffande skidsport.

Skidvallen Swix utveckling

Redan år 1673 skrevs det om valla för skidor i skriften Argentoratensis Lapponiae. I slutet på 1800-talet använde norrmannen Fridtjof Nansen skidor med renhud på undersidan när han skidade över Grönlands is. Efter det hände inget radikalt på vallafronten förrän på 1940-talet. Revolutionen startade vintern 1942 hemma hos den svenska skidåkaren Martin Matsbo i Malung. Han experimenterade med att till tjäran, den tidens basvalla, lägga till rester av cykelslangar, krossade grammofonskivor och talg. Det slutade med att hans vallabod exploderade och brann ned.

Eftersom Martin Matsbo var skidkändis blev det tidningsrubriker. Dessa lästes av läkemedelsföretagaren Börje Gabrielsson på Astra i Södertälje. Han var själv skidåkare på fritiden och fick en idé: borde det inte gå att på vetenskaplig väg ta fram en bättre valla än tjära och paraffin? Han anställde Martin Matsbo för att finna svaret. 1943 åkte Martin Matsbo till Kiruna för att testa alla vallor som fanns på marknaden. Därefter började han samarbeta med Astras kemister och forskare på Kungliga tekniska högskolan i Stockholm. Man slutade snart att använda de traditionella ingredienserna. I stället valdes syntetiska material. Under 1945 gjordes sex tusen tester med över två hundra material. Slutsatsen blev att det var omöjligt att hitta en universalvalla. Däremot hade man tagit fram tre olika vallor för skilda temperaturer. Alla var färglösa och såg alltför lika ut. Då kläcktes idén att lägga till färgpigment beroende på vallasort. När Swix lanserades 1946 - namnet var vinnaren i en tävling hos personalen på Astra - presenterades röda, gröna och blå varianter. I tävlingssammanhang slog Swix

igenom vid OS 1948. Sverige blev bästa nation och alla guldmedaljörer använde den svenska valla.

De tidigare skeptiska norrmännen ändrade åsikt och snart blev Swix så populärt i Norge att även produktionen flyttades dit. 1978 blev företaget norskägt. En anställd blev dock kvar i Södertälje: Martin Matsbo.

Margit Nordin första kvinnan i Vasaloppet

Hon var den första kvinnan som åkte Vasaloppet. 'Hon reder sig nog. Men kan hon valla ordentligt? Det kommer så mycket an på det.' Tror man historieböckerna hade medtävlarna inte några stora problem med att Margit Nordin från IFK Grängesberg ställde upp i det andra Vasaloppet 1923. Kommentaren från konkurrenten Algot Eriksson var ett exempel på det. Mer bekymrad var tävlingsledningen. Den hade missat att löppliktiga att loppet faktiskt bara var öppet för manliga deltagare. Många var skeptiska till om kvinnor hörde hemma i loppet och debatten rasade i tidningarna. I synnerhet stred det mot det internationella skidförbundets regler, som sade att kvinnor bara fick tävla på sträckor upp till en mil. Men med en anteckning om att man skulle åtgärda det till följande år fick Margit Nordin åka. Hon valde att lägga sig sist i fältet bland 161 deltagare. Även i mål kom hon sist, trots en fin avslutning. 1981, samma år som kvinnor för första gången officiellt tilläts vara med, intervjuades hon av Radio Dalarna och sade: "Varför skulle inte de också få åka. Varför inte? Nu, då kvinnorna ger sig på allting och orkar."

Skidskytte OS 1960 - 20 kilometer

Det var på McKinney Creek Studium, Tohoma, USA. Det första olympiska skidskyttet i historien vanns sensationellt av en svensk. Klas Lestander från Arjeplog var i skidåkning bara 15:e snabbaste av 30 tävlande. Men vid varje skjutstation sköt han dock i lugn och ro - med avtagna skidor - fullt med sitt musergeväp av armémotmodell. "Det var en stor sak för en kille från Lappland att stå överst på prispalen. Ögonen blev lite vattniga", sade han 2007 till Norrländska Socialdemokraten.

Husqvarnarallyt passerade Forserum

För 23:e året anordnades HusqvarnaRallyt av Husqvarna Museum och Husqvarna motorcyklar första lördagen i juni. Omkring 160 innehavare av motorcyklar och mopeder av fabrikat Husqvarna deltog i årets trivselrally. Start ägde som vanligt rum i Stockmakarbyn i Huskvarna och färden gick sedan via Tenhult, Forserum och Lekeryd och tillbaka. Motorcyklarna gjorde dessutom en extra slinga bort mot

Ryssby- och Hästrumssjöarna så att de totalt åkte 88 km mot mopedernas 52 km. De äldsta deltagande motorcyklarna var byggda 1920 och 1922 medan den stora massan var från 50-talet. Mopederna var av naturliga skäl lite yngre då de började tillverkas först efter andra världskriget. Det var inte bara äldre maskiner som kunde ses utan även många äldre förare som deltog med sina ögonstenar. Några yngre hade dock snabbt upp intresset för att hålla dessa historiska föremål vid liv och deltog.

I Forserum var det uppehåll för förstärkt fika vid Lillsjöstugan. Serveringen ombesörjdes av Forserums

SOK:s motionssektion. Deltagarna hade där också en kontroll med en praktisk övning i form av bollkast-

ning. Här kunde en relativt stor åskådarskara studera maskinerna in i minsta detalj och ta sig en pratstund med innehavarna. Motorcyklar och mopeder stannade, stod uppställda och startade på

parkeringsplatsen. Som mest stod ett 50-tal 2- och 3-hjuliga motorfordon parkerade samtidigt. Ljudnivån och oljeröken i luften påminde säkert många om gamla tider även om det

kanske inte var så nyttigt för hälsan.

Snart är dags för O-Ringen igen

Tiden går fort och det är faktiskt tio år sedan vår klubb medverkade vid arrangemanget av tävlingen i Eksjö på Ränneslätt. Tävlingen återkommer till Småland år 2022 och med centralort i Oskarshamn. Vår klubb tackade nej till att medverka där för några år sedan med tanke på avståndet att resa. Ett antal ledare i Jönköping har dock drömt om att en gång i framtiden få tävlingen till Jönköpingsområdet. Därför sändes en intresseanmälan in för år 2026 av dem.

Klubbar kring en större stad i mellersta Norrland hade ansökt om att få arrangera tävlingen år 2023.

Efter att planeringen hade gått ganska långt så svarade kommunen att de inte kunde stötta arrangemanget ekonomiskt. Detta var ett villkor för att kunna genomföra O-Ringen-arrangemanget så de var tvungna att tacka nej. Så helt plötsligt fick ledarna i Jönköping frågan om de kunde arrangera O-Ringen redan år 2023. Klubbarna i Jönköpingsalliansen och Högländszonen bjöds in till ett informationsmöte om vad O-Ringen är/innebär och med frågan om de är villiga att medverka. Detta har nu klubbarna svarat ja till och 20 klubbar med minst 500 funktionärer ställer upp. En av dem är Forserums SOK men vi har bara utlovat ett 10-tal funktionärer. Detta då det återstår fyra år och vi inte vet något om utvecklingen i klubben tills dess.

Mycket är annorlunda sedan förra gången vi medverkade. Då gjordes all planering samt hela genomförandet av de klubbar som arbetade under namnet Orientering Småland. Nu är det formellt företaget O-Ringen AB med heltidsanställd personal som genomför tävlingen med hjälp av de lokala klubbarna. Flera tjänster är också inköpta på flerårsbasis. Fördelen med denna lösning är att de ekonomiska riskerna för de lokala klubbarna minskar genom att man jämnar ut de bra och dåliga årens resultat. Centrala avtal ger billigare lösningar, större reklamintäkter uppnås genom flerårsavtal och slutligen ger köpta tjänster mindre arbetsinsats för klubbarna. Nackdelen är väl om det går väldigt bra ekonomiskt så får arrangemanget dela med sig till sämre år. Jönköpings kommun är mycket intresserade av tävlingen och har utlovat stöd i den omfattning som O-Ringen AB kräver. Det är nu klart att den 16 december samlas de 20 klubbarna och skriver kontrakt med O-Ringen AB.

Tävlingscentrum med all camping är preliminärt bestämd till Elmia-området. Andra alternativ är dock inte uteslutna. Två tävlingsetapper är tänkta till öster om Barnarp och tre etapper SÖ om Ödestugu. Detta var vad som gällde vid presentationen i början av september men alla ombads att inkomma med fler förslag. Restiden från TC får dock inte överstiga 30 minuter.

O-Ringen 2009 krävde ca 90 000 arbetstimmar och gav ett överskott på ca 4 miljoner. Målsättningen med tävlingen 2023 är att klara den med 50 000 timmar men att överskottet ändå blir 4,5 miljoner. Skillnaden är förenklingar och att O-Ringen kunnat köpa in tjänster förmånligt.

Tävlingarna avgörs den 24-29 juli så ni kan ju börja att planera era semestrar så att det inte kolliderar med O-Ringen det året.

Tipspromenadåret 2019

Vi är jätteglada över att kunna erbjuda Forserumsborna motion kombinerat med hjärngympa med våra tipspromenader. Våra medlemmar lägger ned mycket tid på frågeskapande, utskrift, utplacering och nedtagning av frågor samt rättning och efterarbete. Samtidigt är det en viktig inkomstkälla för klubben, faktiskt den största efter kommunala bidrag. Därför är vi måna om att vårda våra promenader med höga deltagarantal genom lagom svåra och trevliga frågor, uppskattat fika och trevligt bemötande. Hittills har vi lyckats bra och har ett av de högsta deltagarantalen i förhållande till ortens storlek när vi jämför med andra närbelägna arrangörer.

Vi har dock haft ett kontinuerligt sjunkande antal vuxna deltagare sedan toppåren 2000-2002 då vi hade över 110 startande i snitt under hela året. De senaste fyra åren har snittet i stället legat strax över 70 startande. Förra året hade vi en dålig vår med bara 65 i snitt medan hösten blev bättre med 76 i snitt. När vi vid årets vårsäsong fick ett snitt på 72 deltagare så hoppades vi på ett bättre år. Tyvärr blev hösten svag i stället med bara 67 deltagare i snitt. På hela året blev det 1 461 starter mot 1 484 föregående år. Till detta kommer 256 deltagarstarter på barnpromenaden jämfört med 248 förra året.

Det är lättare att göra för svåra frågor än för lätta kan konstateras. Det vittnar det om när vi haft sex söndagar under året som ingen haft 12 rätt men bara 14 personer med alla rätt den gång som det var lättast.

Vädret påverkar deltagarantalet, det är vi fullt medvetna om. Denna höst har vi inte haft någon riktigt dålig dag vädermässigt men inte heller någon solig men sval höstdag som brukar locka ut många i skogen. Att 50 st lämnade in sitt deltagarkort för slutdragning som bevis på att de deltagit i minst sju av de elva promenaderna visar på en mycket stabil kärngrupp som kommer i alla väder.

Nyheter i korthet

- Inför året bestämdes att gräsklippningen på Lillsjöstugans tomt och omkringliggande gräsytor åter skulle skötas av klubbmedlemmar med en nyinköpt gräsklippare. Detta har fungerat mycket bra och knappt aldrig har vi alltid under sommaren haft så välklippta gräsytor. Samtidigt har alla fått upp mot tre timmar motion på köpet även om någon säger sig ha kört på kortare tid. Det har räckt med en klippningsomgång per person förutom en vilket vi dock kompenserar nästa år.
- Ni kunde läsa i förra numret av Inblick om läget beträffande upprustning av elljusspåret i kommunen. Vi hade haft en större skada då som Pär Jansson på Kultur & Fritid Nässjö kommun kunde beskåda vid sitt besök. Efter semestern kom nästa stormskada mot Snuggarpsvägen och kanten på hygget. Ett flertal stolpar var av eller i vart fall nedblåsta, kabeln avslagen och en armatur förstörd. Arne Kempe lyckades med möda och finurlighet laga även denna gång men nu har vi verkligen ont om reservmateriel. Frågan är hur mycket mer skada som vi klarar av att reparera. Kommer det åter en omfattande skada så finns risken att vi inte klarar av det och samhället får klara sig utan elljusspår i fortsättningen.
- Det blev inget Forserumslopp i år heller på samhällets gator. Utbyggnaden vid Trollevi skapade lite problem framkomlighetsmässigt men främst dåligt deltagande de senaste åren dämpade intresset för att arrangera. Frågan kommer dock tas upp nästa år igen.
- Högländsklubbarna är som vanligt tidigt ute med planeringen av nästa års samarbeten. Vår klubb har ju inte så mycket verksamhet så det enda arrangemanget som vi har är Högländs-OL. Det blir så tidigt som tisdagen den 30 juni nästa år, preliminärt med parkering vid Trollevi.
- Efter nästan 30 års utgivning av Tävlingspro-

gramhäfte för Småland i orientering så upphör nu utgivningen. Eventor på Internet är numera den självklara platsen där alla orienterare söker all information om tävlingar på.

- Med mycket stor sannolikhet så blir det förändringar i klassindelningen i orientering redan från våren 2020. De vanliga åldersklasserna berörs inte utan det är ungdomsklasserna Lätt, U och Inskolning som tas bort. I stället blir det fler Öppna klasser som ökar från åtta till elva st. Hit hänvisas de ungdomar som inte springer åldersklass. I öppna klasser får man också vid anmälan ange om man ska ha tidtagning eller inte. Benämningen av klasserna är ännu inte klar medan däremot längd och svårighetsgrad.
- Under året har vi övergått till sopsortering i Lillsjöstugan. Matrester m.m. läggs i gröna plastpåsar som kommunen tillhandahåller medan allt annat måste läggas i plastpåsar i valfri färg förutom grönt och dessa får vi hålla själva. Inget få läggas direkt utan påse i tunnan. Vad vi har kunnat konstatera hittills så verkar det ha fungerat som tänkt vid tipspromenader och uthyrningar.
- De senaste åren har vi fått hjälp av Anders Kylberg i Gunnestorp med att klippa elljusspåret inför höstens verksamhet. Med hjälp av hans maskinpark så sparas många timmars handarbete för våra medlemmar. Klubben vill framföra sitt tack för denna hjälp som sker utan att vi kontaktat honom.
- Klubben är inte den part om ligger på om att renovera avloppsbrunnen eller hitta en annan lösning för Lillsjöstugan då vi får stå för kostnaden. Samtidigt kanske det skulle vara skönt att komma till slut med frågan. Vi fick inte någon kostnadsuppgift för att ansluta till det kommunala nätet via en tryckavloppsledning förra året och Albina Petrosyan på Nässjö kommuns samhällsbyggnadsavdelning, som vi gjorde avtalen med, lyckade inte heller få fram något besked i höst.
- Sedan föregående utskick av medlemsinformation har klubbens medlemsskara utökats. Det är Viktor Josefsson och Marie Lindberg som valts in under hösten. Båda är mycket intresserade av längdskidåkning så vi får hoppas att det blir en lång och stabil skidvinter, inte minst för deras skull. Båda hälsas välkomna till vår förening och för Viktors del är det en återkomst efter att ha varit med under ungdomsåren i orienteringsverksamheten.
- I Smålands Dagblad presenterades nu före jul att Nässjö kommun ska köpa bl.a. det markområde som vårt elljusspår delvis går på och som har tillhört av Forserums Klockaregård. Det ska väl inte få någon betydelse för vår verksamhet då det mesta av området i den översiktsplan som gäller för Forserum är angivet som friluftsområde. Området längs Lillsjövägen mitt emot barndaghemmet ingår dock inte i marken som betecknas som friluftsområde utan där ska nu undersökas om ett antal tomter kan tillskapas så att bebyggelsen på "Scherlings Hacke" blir hopbyggda med bebyggelsen från Lorensbergsvägen. Inte heller detta bör påverka elljusspåret men en mindre flyttning av spåret i SÖ kan bli aktuell.